02/05/2019

“Σκεφτόμουν ότι ποτέ δεν θα κατάφερνα να βγω ζωντανός από εκεί”

/ Γνώμες

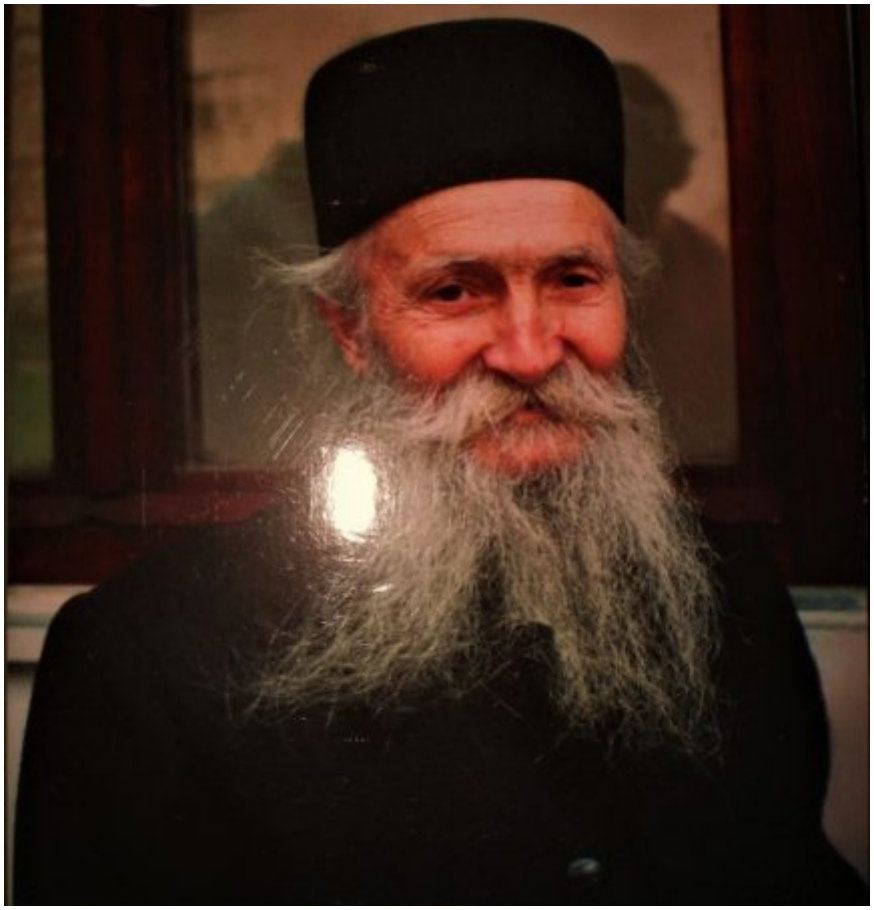

Γέροντας Θαδδαίος της Βιτόβνιτσα

Το 1943, οι Γερμανοί τον συνέλαβαν [τον σέρβο ιερομόναχο π. Θαδδαίο] και πάλι, αυτή τη φορά στην πόλη Πέτροβατς, χωρίς να είναι γνωστές οι κατηγορίες. Τον έριξαν στη φυλακή μαζί με δύο λαθρέμπορους καπνού. Οι γερμανικές αρχές τον καταδίκασαν σε θάνατο, αφού το όνομά του βρισκόταν ήδη στους φακέλους τους από την προηγούμενη σύλληψη στο Βελιγράδι.Καθώς ξάπλωσε στο στενό κρεβάτι της φυλακής, ο π. Θαδδαίος ήταν πεπεισμένος ότι ποτέ δεν θα γευόταν ξανά την ελευθερία.

«Σκεφτόμουν ότι ποτέ δεν θα κατάφερνα να βγω ζωντανός από εκεί. ‘Το τέλος της ζωής μου έφτασε’, σκεφτόμουν, ‘Θεέ μου, Θεέ μου…’». Και καθώς αυτές οι μαύρες

σκέψεις τον βασάνιζαν, ο Θεός έξαφνα τον έβγαλε απ’ την απελπισία με ένα θαυμαστό όραμα. «Βρισκόμουν εκεί, πιο απελπισμένος από ποτέ, ξαπλωμένος σ’ έναν πάγκο και σκεπτόμενος, «δεν υπάρχει ελπίδα εδώ μέσα». Εντελώς ξαφνικά, ένας ψηλός στρατιώτης εμφανίστηκε από το πουθενά. Στο στήθος του μπορούσες να δεις φαρδιές χρυσές λωρίδες, δεμένες σε σχήμα σταυρού. Είχε κάτι πάνω απ’ το μέτωπό του. Δεν ήταν περικεφαλαία αλλά είχε ένα όμορφο λοφίο. Η στολή του ήταν σαν να είχε βγει από κάποια τοιχογραφία. Ήταν ωραίος άντρας, ψηλός. Δεν είχα ξαναδεί τίποτα σαν αυτόν σ’ ολόκληρη την ζωή μου! Κρατούσε στα χέρια του ένα ειλητάριο και με κοιτούσε. Και ήξερα -ήταν ξεκάθαρο σαν ηλιόλουστη μέρα- ότι αυτός ήταν άγγελος που ο Θεός είχε στείλει για να με παρηγορήσει!

Ξεδίπλωσε το ειλητάριο και μου το έδωσε. Επάνω του ήταν αποτυπωμένος ο χάρτης της Σερβίας. Μου είπε: «Κοίταξε! Μην φοβάσαι, μην τρομοκρατείσαι, γιατί είναι ακόμα πολλοί εκείνοι που πρέπει να παρηγορήσεις και να ενθαρρύνεις. Καταλαβαίνεις; ». Κοίταξα γύρω μου για να δω εάν οι άλλοι δύο φυλακισμένοι στο κελί μου είχαν ακούσει κάτι από αυτή τη συζήτηση. Δεν ήξερα τότε ότι μπορούσε κανείς να επικοινωνήσει με πνευματικά όντα στις σκέψεις του. Οι σκέψεις των όντων αυτών αντηχούν στο μυαλό. Έστρεψα πάλι το βλέμμα μου σε αυτόν, αλλά είχε εξαφανιστεί. Τότε μόλις συνειδητοποίησα ότι είχα δει ουράνιο όραμα, που ο Θεός με είχε αξιώσει να αντικρύσω για να με παρηγορήσει και να μου κάνει γνωστό το θέλημά Του για τη ζωή μου σε αυτόν τον κόσμο. Ήταν το έτος 1943…

Ο Θεός μίλησε στον π. Θαδδαίο μέσω του αγγέλου Του σε μια απ’ τις δυσκολότερες στιγμές της ζωής του, όταν αντίκρισε τον θάνατο κατά πρόσωπο. Με αυτό τον τρόπο, του έγινε γνωστή η οδός που επρόκειτο να ακολουθήσει, τα διακόνημα που έμελλε να φέρει εις πέρας και ο σταυρός που έπρεπε να σηκώσει: να παρηγορεί και να δυναμώνει τον λαό του Θεού δια του Ευαγγελίου του Χριστού, μέχρι την τελευταία του πνοή.

Στις ναζιστικές φυλακές, ο Ιερομόναχος Θαδδαίος υπέφερε ως ομολογητής στο ομαδικό μαρτύριο του κλήρου και των μοναχών της Σέρβικης Εκκλησίας.

Από το βιβλίο “Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας, Βίος και διδαχές του γέροντα Θαδδαίου της Βιτόβνιτσα” των εκδόσεων Εν Πλω.